

Til § 25.

(Pensionsvæsenet).

256

Finansministeriet. København, den 21. marts 1952.

P. 689/1952.

Ifølge en den 21. januar 1932 imellem generaldirektoratet for statsbanerne og bestyrelsen for amtsbanerne på Als indgået overenskomst, jfr. herved rigsdagstidenden for 1931—32, tillæg A. sp. 6595—6604, nedlagdes de daværende statsbanestrækninger: Vester Sottrup—Skelde og Padborg—Tørsbøl, medens privatbanestrækningen: Mommark—Sønderborg overtoges af statsbanerne til fremtidig drift, imod at disse fik eneret på koncession til rutebilkørsel i Sønderborg amt. Som et led i aftalen overtog statsbanerne til beskæftigelse 20 af Alsbanernes pensionsberettigede tjenestemænd, dog således at pensionsforpligtelsen forblev hos amtsbanerne: på Als mod, at statsbanerne til nævnte privatbaner foruden tjenestemændenes pensionsbidrag indbetalte årlig 5 pct. af det pågældende personales pensionsgivende lønning. Det øvrige pensionsberettigede personale, som ikke overgik til statsbanerne, er pensioneret fra amtsbanerne på Als i likvidation.

I 1949 rejste Sønderborg amtsråd overfor generaldirektoratet for statsbanerne spørgsmål om en revision af 1932-overenskomsten, idet der henvistes til, at navnlig pensionsbyrden fuldstændig havde kuldkastet budgettet for amtsbanerne i likvidation, derved at regnskabet var blevet meget påvirket i ugunstig retning som følge af det stærkt stigende reguleringstillæg til pensionerne, hvorhos over halvdelen af det til tjeneste ved DSB overgåede personale var blevet pensioneret tidligere end forventet. Af det til DSB i sin tid overgåede personale er således kun 7 endnu i aktiv tjeneste.

Medens udgiften til pensioner det første år under likvidationen udgjorde 63 591 kr., var dette beløb i 1948—49 vokset til 154 411 kr.

Heroverfor påpegede amtsrådet, at den som led i aftalen til statsbanerne ved koncession overdragne rutebldriften i Sønderborg amt har givet et væsentlig gunstigere resultat end ventet ved overenskomstens oprettelse. Der er endvidere fra amtsbanernes side henvist til, at dersom amtsbanedriften havde fortsat, ville stillingen have været helt anderledes, idet amtsbanerne fra staten kunne have påregnet en ydelse på ca. 500 000 kr., hvoraf halvdelen var at anse for tilskud og halvdelen som lån.

I anledning af amtsrådets henvendelse blev statsbanernes tilskud med hjemmel på tillægsbevillingsloven for 1949—50 forhøjet fra 5 til 12 pct. af det pågældende personales pensionsgivende lønning, jfr. R. T. for 1949—50, tillæg B., sp. 1931—32. Merudgiften ved denne ordning var for statsbanerne i nævnte finansår ca. 3 600 kr.

Under 23. december 1950 meddelte Sønderborg amtsråd generaldirektoratet for statsbanerne, at der nu var tilgået amtsrådet meddelelse om, at der ikke i lov nr. 187 af 12. april 1949 om dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud fandtes hjemmel til af de midler, der i henhold til nævnte lov stilles til rådighed, at yde tilskud til amtsbanernes likvidation.

Under hensyn hertil og til, at driften af de omnibusruter, som berører Sønderborg amt, og som omfattes af aftalen om eneret for statsbanerne, i året 1949—50 havde givet et nettoudbytte på 187 465 kr. (heraf ruterne på Als og Sundeved 121 235 kr.) og i året 1950—51 353 213 kr. (henholdsvis 224 110 kr.), fandt generaldirektoratet de af Sønderborg amtsråd fremsatte motiveringer for så vægtige, at man udbad sig finansministeriets tilslutning til at indgå på en deling med amtsbanerne i likvidation — med virkning fra 1. april 1951 — af den